

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 2016

Ο θυμός να ξαναγίνει αγώνας!

Για έξοδο από μνημόνια & ευρωσύστημα
Για την κομμουνιστική προοπτική

43 χρόνια μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου, μια κυβέρνηση υποτίθεται της Αριστεράς ετοιμάζεται να υποδεχτεί πανηγυρικά έναν δολοφόνο των λαών, να ομολογήσει και αυτή το «ανήκομεν εις την Δύση», να συναινέσει σε σχέδια διχοτόμησης στην Κύπρο και να εμπλακεί ακόμη περισσότερο στους ιμπεριαλιστικούς τυχολιωκτισμούς στην ευρύτερη περιοχή, από το διαρκές ματοκύλισμα στη Συρία μέχρι την εφαρμογή των άθλιων και ρατσιστικών πολιτικών της «Ευρώπης-Φρούριο».

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ μαζί με όλο το μνημονιακό καθεστώς (ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-Ποτάμι-Ένωση Κεντρώων) συμμορφώνεται με όλες τις απαιτήσεις των δανειστών, αποδέχεται την CETA και την TTIP, διαλύει την κοινωνική ασφάλιση, ξεπουλάει τη δημόσια περιουσία, γενικεύει τη φτώχεια και την επισφάλεια και σπρώχνει τη νεολαία στην απελπισία του υποκατώτατου μισθού και της ανεργίας, στο όνομα της παραμονής, με κάθε κόστος εντός του ευρώ. Οι δήθεν κόντρες με τους καναλάρχες και την Εκκλησία και οι υποσχέσεις για θεσμικές τομές, έδωσαν τη θέση τους στην με κάθε τρόπο προσέλευση «επενδύσεων».

43 χρόνια μετά προσπαθούν να μας πείσουν ότι οι ρήξεις και οι ανατροπές είναι αδύνατες. Ότι δεν υπάρχει ζωή έξω από το ευρώ και την ΕΕ. Ότι όσα κινήματα και ξεσηκωμούς και εάν κάνουμε την τελευταία λέξη θα την έχουν οι δανειστές και το ευρωσύστημα. Ότι ο μόνος δρόμος είναι να αποδεχτούμε νομοτελειακά την κατάσταση ως έχει.

Όμως, ο κόσμος γύρω μας δείχνει ότι νομοτέλειες δεν υπάρχουν. Συμμαχίες και συσχετισμοί ανατρέπονται. Το δημοψήφισμα για το Brexit ανέδειξε τη βαθιά κρίση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτού του νεοφιλελεύθερου και αυταρχικού σχεδίου που λειτουργεί ως φυλακή των λαών. Σε πλήθος χώρες ο κόσμος ξεσηκώνεται, αντιφατικά αλλά εκρηκτικά, ενάντια στις πολιτικές κλάσες που για δεκαετίες εκπροσώπησαν την εκμετάλλευση και τη διαφθορά. Από παντού έρχεται το αίτημα για μια άλλη πολιτική που να εκπροσωπεί τις εργαζόμενες και τους εργαζομένους, τις νέες και τους νέους, τις άνεργες και τους άνεργους.

Απέναντι σε όλα αυτά καλούμαστε να δοκιμάσουμε ξανά δρόμους αντίστασης. Να αρνηθούμε την ανημπόρια και την παραίτηση. Να σταματήσουμε να μετράμε τη ζωή μας με ήττες και διασφεύσεις. Να οικοδομήσουμε ξανά τη συλλογικότητα. Να ξαναβρούμε την αυτοπεποίθηση ότι τα πράγματα μπορούμε να τα αλλάξουμε.

Για να πούμε «κανείς δεν μπορεί να ζήσει με 400 ευρώ» και να φτιάξουμε ξανά σωματεία για τη θάλασσα της επισφάλειας, της υπερεκμετάλλευσης, της ανεργίας και να διεκδικήσουμε αξιοπρέπεια και δικαιώματα. Για να βγει μπροστά το κίνημα της νεολαίας και να διεκδικήσει το δικαίωμα του στο μέλλον. Για να υπερασπιστούμε τα δημόσια αγαθά και τους ελεύθερους χώρους. Για να μην αφήσουμε τις τράπεζες να πάρουν τα σπίτια μας. Για να διευρύνουμε την αλληλεγγύη με πρόσφυγες και μετανάστες και να πούμε «μαζί ζούμε - μαζί αγωνιζόμαστε».

Γιατί το ερώτημα παραμένει ενεργό. Θα παραμείνει αυτή η χώρα το μεγάλο πείραμα για τη βαρβαρότητα του ευρώ, ένα ξέφραγο αμπέλι για «επενδυτές» και ένα προσάρτημα των ιμπεριαλιστικών σχεδισμών, ή μπορεί να υπάρξει ένας άλλος δρόμος;

Εμείς λέμε ότι μπορεί να υπάρξει άλλος δρόμος! Υπάρχει εναλλακτική. Με πραγματική ανεξαρτησία και λαϊκή κυριαρχία. Έξω από το ευρώ και την ΕΕ. Με παύση πληρωμών στο χρέος. Με εθνικοποίηση των τραπεζών και των στρατηγικών επιχειρήσεων. Με δημοκρατικό σχεδιασμό και αυτοδιαχείριση. Με εμπιστοσύνη στην ικανότητα του κόσμου της δουλειάς να πάρει τα ηνία της χώρας.

43 χρόνια μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου καλούμαστε να απελευθερώσουμε την Αριστερά από την ανυποληψία. Να την κάνουμε ξανά συνώνυμη με το θάρρος και την ελπίδα. Αλλά αυτό απαιτεί να την απαλλάξουμε από τις σκουριές της γραφειοκρατίας, του παραγοντισμού, του σεχταρισμού. Να γυρίσουμε την πλάτη στον αστικό και κοινοβουλευτικό τρόπο πολιτικής. Να αρνηθεί τη θεωρητική ευκολία και την αναπαραγωγή συνθημάτων. Να σταματήσει το τοπίο κατακερματισμού και διαγκωνισμού στη ριζοσπαστική αντιμνημονιακή Αριστερά. Να βάλουμε πλάτη για το μέτωπο, για την προγραμματική επεξεργασία του «άλλου δρόμου» σε ρήξη με το ευρωσύστημα, να δουλέψουμε μαζί για την ανασυγκρότηση του κινήματος. Διαφορετικά θα συνεχίσουμε να φαινόμαστε στα μάτια του λαού ως μέρος του προβλήματος.

Όμως, αυτό απαιτεί να υπάρξει ξανά το ρεύμα εκείνο που θα μπολιάσει αυτή τη διεργασία με την αναζήτηση μιας σύγχρονης επαναστατικής στρατηγικής, που να συνταιριάζει την αντιιμπεριαλιστική ρήξη με τη σοσιαλιστική προοπτική, την εργατική αναφορά με τη γραμμή μαζών, την μαρξιστική οπτική με τον κοινωνικό πειραματισμό. Η κομμουνιστική αναφορά δεν είναι ταυτότητα από το παρελθόν, αλλά εικόνα από το μέλλον.

Για να σταματήσουν κάποτε οι εξεγέρσεις να μένουν αδικαίωτες. Για να βγει ξανά ο λαός στο προσκήνιο. Για να χαράξουμε νέα μονοπάτια ανατροπής.

Πρωτοβουλία για την Κομμουνιστική Αριστερά

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ
ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
ΓΙΑ ΕΝΑ ΜΕΤΩΠΟ ΔΙΕΣΟΔΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ • ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

& ανένταχτοι/ες